

DIRK ZEELENBERG

NIET BEPAALD EEN SUCCESVERHAAL

Over lef, missers en schaamteloos genieten

uitgeverij **omdehaverklap**

anno 2016

‘Hij worstelde en kwam boven. Hoera!’

Barry Hay, zanger Golden Earring

‘Schaamteloos genieten kan je wel aan Dirk overlaten.’

Ron Blaauw, chef

‘Echte ondernemers weten dat de mooiste rozen aan de rand van het ravijn groeien. Dirk Zeelenberg heeft die rand vele malen opgezocht en is ontwapenend eerlijk over het bijzondere leven dat hem dat gebracht heeft. Een mooi boek van een mooi mens.’

Ruud Hendriks, ondernemer

‘De afslagen die Dirk tot nu toe heeft genomen, hebben allemaal een bijzondere reden of liggen ten grondslag aan een uniek idee! Hij is volkomen onbestrijdbaar in zijn optimisme.’

Pierre Bokma, acteur

DIRK ZEELBERG

NIET BEPAALD EEN SUCCESVERHAAL

Over lef, missers en schaamteloos genieten

Voor Suus, Zoé, Kees en Bobbi, natuurlijk

© 2016 Dirk Zeelenberg

© 2016 Uitgeverij Om de Haverklap, Amsterdam

Omslagontwerp: Hannah Roos

Omslagbeeld: Marcel van Driel

Zetwerk: Hannah Roos

Foto's: privécollectie Dirk Zeelenberg, tenzij anders aangegeven

ISBN 978 90 825 5910 1

ISBN ebook 978 90 825 5911 8

NUR 400

www.dirkzeelenberg.nl

INLEIDING

‘Een autobiografie? Je bent nog niet eens vijftig. Is dat niet een béét-je vroeg?’

Ik hoor het je zeggen. En je hebt groot gelijk – als dit boek een autobiografie zou zijn. Maar zo heb ik het niet bedoeld.

Wat ik er wel mee beoog, is dat jij misschien iets zou kunnen hebben aan het verhaal dat ik je wil vertellen. Want zoals de titel *Niet bepaald een succesverhaal* al aangeeft: mijn leven is meer dan wat je van mij op televisie, in films en in de bladen bij de tandarts en Chinees ziet. Laat staan via sociale media als Facebook, Instagram en Twitter, waarop we – en ik doe daar natuurlijk even hard aan mee – met z’n allen voornamelijk onze piekmomenten delen en onszelf er op ons voordeligst op zetten.

Weinig mensen kennen het ware verhaal achter de successtory’s, glossy premièrefoto’s en hoge kijkcijfers. En dát verhaal

vertel ik in dit boek. Letterlijk een open boek, want ik laat niets weg. Zonder mezelf te sparen vertel ik over mijn worstelingen, de obstakels die ik op mijn pad vond, de missers. Soms pijnlijk, soms kwetsbaar, maar altijd eerlijk.

En ik hoop vooral herkenbaar, want die herkenbaarheid voor anderen is namelijk de reden dat ik dit boek wilde schrijven. Dankzij het succes van de tv-serie *Divorce*, waarin ik het ongeleide projectiel David speel, word ik naast interviews die horen bij het werk wat ik doe steeds meer gevraagd voor lezingen. Veelal door bedrijven die veranderingsprocessen doormaken, werknemers willen motiveren, omgaan met tegenslag op de agenda willen en die weleens van iemand anders dan de obligate organisatiedeskundige een verhaal willen horen.

Dat ze mij daarvoor vroegen vond ik in het begin even wennen. Dat je de oprichter van Über of de CEO van Booking.com uitnodigt, dat snap ik. Bij zulke mensen hang ik óók aan hun lippen. Maar een te dikke B-acteur die toevallig ook eens een keer succes heeft? Is dat boeiend?

De mensen die mij vroegen vonden van wel. Ik ben die uitdaging aangegaan. Voor mijn eerste lezing bij een bekende bierproducent had ik een kalmeringstablet nodig – ik vond het dóóding, ondanks pakweg dertig jaar acteervaring.

Maar wat ben ik blij dat ik die stap heb durven zetten. Want ik kreeg, en krijg, zo vaak positieve reacties! Ik vertel over mijn moeizame jeugd die mij stimuleerde om het later zelf wél leuk te hebben. Hoe ik met grande dame Mary Dresselhuys mocht spelen in *Harold and Maude* en daarna niet kon omgaan met de lovende kritieken en als begintwintiger bij een psycholoog belandde... en niet voor het laatst. Dat ik later, naast het acteren in populaire tv-series en een met een Oscar bekroonde film, met een compagnon een suc-

cesvol bedrijf in evenementen opzette en het gebraden haantje van de uitgaanswereld werd. Maar dat ik uiteindelijk tóch liever met de vrouw van mijn leven een paar jaar op wereldreis ging, waar ik al mijn – met zeer hard werken vergaarde – centjes aan spendeerde. En dat ik met één been in de schuldsanering stond nadat ik tonnen verloor bij de verkoop van mijn huis, dat spreekt mijn toehoorders ook altijd aan. Niet uit leedvermaak weet ik inmiddels, maar omdat financiële problemen ons allemaal kunnen overkomen – of je nu stewardess, loodgieter, accountmanager of acteur bent.

Na afloop van zulke lezingen hoorde ik vaak: ‘Wat een verhaal, Dirk. Daar moet je een boek over schrijven.’ Dan zei ik: ‘Bedankt voor het compliment, maar een boek schrijven? Ik?’

Dat je mijn boek in je handen houdt terwijl je dit leest, betekent dat ik heb doorgezet en dat het mij gelukt is. Met wat advies en hulp van anderen, en daarna met wilskracht, concentratie en vooral transpiratie. En geloof me, ik heb momenten gehad dat ik op het punt stond om die hele papierhandel het raam uit te gooien. Want als trouwambtenaar schrijf ik ook speeches, maar een compleet boek is toch wel even iets anders.

Gaandeweg het schrijven kwamen er steeds meer herinneringen boven. Ik zal je eerlijk bekennen dat ik soms alsnog een traantje heb gelaten, maar net zo vaak kon ik met terugwerkende kracht schaamteloos genieten van de prachtmomenten die ik óók heb mogen beleven.

Want als ik je al een boodschap zou willen meegeven, is dat ‘m misschien wel: geniet! Geniet onvoorwaardelijk van alles wat het leven de moeite waard maakt. Geloof me: dat is ook bij jou waarschijnlijk méér dan je je in eerste instantie zult realiseren; het zit ‘m doorgaans in eenvoudige dingen en gebeurtenissen.

In dit boek ga ik geen lulverhaal ophangen. Ik ga je openhartiger dan ik ooit geweest ben vertellen hoe mijn leven in, maar vooral buiten de schijnwerpers eruitziet. Ik spaar mezelf niet – sparen is sowieso niet mijn sterkste punt, zoals je zult lezen – en ga voorbij de schone schijn die onlosmakelijk met de entertainmentwereld verbonden is. Het ligt niet in mijn aard om níét eerlijk te zijn.

Ik ben benieuwd wat je ervan vindt. Eén conclusie deel ik alvast met je: ik vind leven met vallen en opstaan veel leuker en boeiender dan in één slinger zonder tegenwind naar de eindstreep. Wat dat betreft heb ik het dus getroffen, want dit boek is niet bepaald een succesverhaal.

Hoofdstuk 1

Wonderolie. Dat had mijn moeder genomen om de bevalling op te wekken en mij geboren te laten worden – ik liet de wereld langer wachten dan verwacht. Het werkte: op de koude, zwaarbewolkte dinsdag 11 maart 1969 werd ik dan eindelijk geboren, in het Rotterdamse Havenziekenhuis aan het Haringvliet. Dirk-Jan kreeg ik als voornaam. Voor zover je dat bij een verformfaaide baby kunt beoordelen, leek ik op mijn vader. Mijn twee zussen Manette en Judith, zes en vier jaar ouder, wachtten mij thuis in Rotterdam nieuwsgierig op.

Nadat we nog een paar jaar in Waddinxveen hadden gewoond, verhuisden we naar Heemstede, waar mijn vader directeur werd bij De Spaarnestad/vnu in Haarlem – toentertijd uitgever van onder meer *Panorama*, *Margriet*, *Story* en *Donald Duck*; tegenwoordig Sanoma. We kwamen er te wonen in een klassiek vrijstaand roodstenen huis met een oprit met knerpend grind aan de Sport-